

PALECZNY (1) ai

N pl subst pãleczn(e).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

Przymiotnik od „1. pal” w nie zaświadczonym u nas znac. ‘belka’: Proceres, Paleczne głowy/ gałki albo kule albo rogi które z budowania wychodzą. Mqcz 324a.

ZCh, (JZ)